

OSTRAVAN.CZ

1. Vyvěste fangle! V Divadle 12 skládají krásnou a upřímnou poctu Suchému a Šlitrovi

19.12.2022 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Dobrý den, dámy a pánové! Dovolte, abych se vám představil: Jsem Milan, příjmení sice mám, ale to není vůbec důležité. Jsem tady stejně jen proto, abych podal zprávu. Svědectví. Zkrátka a dobře informaci o tom, že v Ostravě se znovu narodila jedna legendární inscenace.

Pár slov ještě musím předeslat. Když mi bylo deset, začal jsem pošilhávat po muzice a zpěvnících. Když mi bylo patnáct, seděl jsem s kytarou a nemohl se nabažit jedné písničky, ve které se zpívá "Když měsíc rozlije, světlo své po kraji a hvězdy řeknou, že čas je jít spát...".

Jen považte, kdo dnes píše takové krásné texty? Písně Jiřího a Šlitra patří do zlatého fondu kulturního dědictví této malé země. Pardon, já jsem napsal dědictví? To se omlouvám! To zní, jako něco zaprášeného, vetchého a starého. Jenže ony ty písničky fungují stále, stačí si zajet do nějaké školky, školy nebo gymnázia, jak rádi a s gustem je mladí zpívají. Tak dobře, zkusím to jinak: Jsou jedním z největších majáků, zázraků a radostí, které dokázaly lidi spojit, nadchnout a potěšit v každé době. Přitom nikdy nesklouzly k laciné podbíživosti, kýči nebo falešnému patriotismu, za kterým se dnes tak často skrývá touha po zisku a kupčení s lidskou blbostí. To už je možná lepší, ne?

Tomáš Savka a Jakub Žídek. (Foto: M. Popelář)

Hra Jonáš a Tingl-tangl vznikla na prahu 60. let minulého století uprostřed krize, během níž z divadla Semafor odešlo několik předních osobností (Miroslav Horníček, Eva Pilarová, Waldemar Matuška). Tak už to někdy chodí, že krize i nové zdary plodí. Pásmo písniček, dialogů a monologů s názvem Jonáš a Tingl-tangl navazuje na poetiku Osvobozeného divadla pánů Voskovce a Wericha. Slovní hříčky, písně, protikladné charaktery obou protagonistů, kteří se hašteří a předvádějí... To všechno už tady bylo, přesto nabídnul kabaret Suchého a Šlitra o chvástavém kabaretiérovi jménem Jonáš něco navíc. Svobodnou kreativitu, apolitický charakter a nezměrnou chuť jen tak si hrát.

Jiřího Suchého ztvárnil Tomáš Savka. Oblíbený muzikálový herec a znamenitý zpěvák má tu výhodu, že nemusí nic předstírat. Patří k nepočítanému typu umělců, kteří jsou tím, čím mají být, a přitom zůstávají stále sami sebou. Savka nestárnoucí písně z Jonáše na premiéře znamenitě zazpíval. S neskrývanou vervou a náprahem k lidem. S očividnou radostí navázal okamžitě kontakt s publikem a až do poslední chvíle nepolevil ze svého nasazení. Hlasově mu písně Suchého a Šlitra báječně sedí, ponechal jim jejich přirozenou hravost a vyhnul se obloukem jakékoli přebytné pompéznosti a expresi.

Tomáš Savka a Valentýna Wojtovičová. (Foto: M. Popelář)

Jakub Žídek mě jako pianista a představitel Jiřího Šlitra hodně překvapil. Věděl jsem, že obstojně hraje na klavír, ale tady šlo o něco jiného. Šlitr byl klavírista originální a nezařaditelný, jeho cit pro swing, jazz jiné populární žánry byl ve své době jedinečný a je prakticky nemožné jeho akordickou hru napodobit. Nicméně Žídek dokázal publikum očarovat. Jeho podání bylo živelné, nesmírně sympatické a dokonale souznělo s původní představou, aniž by šlo cestou nápodoby. Žídkova improvizace na téma lidovky Šla Nanynka do zelí se stala hudebním zlatým hřebem inscenace. Po herecké stránce vytvořil ideální protipól Savky, který představuje typického excentrika, rozdávajícího úsměvy. Žídek naopak svou postavu charakterizoval úspornými gesty. Pomocí jemné mimiky, řeči těla a hlavně slovy vytvořil osobnost introvertní, žijící ve svém světě.

Inscenace má vynikající hudební nastudování: na první premiéře hráli kontrabasista Marek Dufek a bubeník Martin Hrček, kteří se dokázali s Žídkem od prvních taktů perfektně sehrát. Jiří Nekvasil svou citlivou režii ukázal, jak hluboce o věcech promýšlí. Jak nenásilně a decentně dokáže vstoupit do prostoru, který nedisponuje velkými možnostmi. Vedení herců je přesné a koncentrované. Nechybí provokativní krásná dívka, kterou na premiéře ztvárnila Valentýna Wojtovičová, stylové kostýmy Lucie Loosové a perfektní pohyb, na kterém protagonisté spolupracovali s Janou Tomsovou.

Zleva V. Wojtovičová, J. Žídek a T. Savka. (Foto: M. Popelář)

Jonáš a Tingl-tangl je prostě čiročirá radost. Takovou pohodu, veselí a optimismus na divadle jen tak nezažijete. A když si k tomu můžete zazpívat s umělci místo nabubřelého potlesku jako přídávkové písně Terezu, Marnivou sestřenicí a Pramínek vlasů, není v tu chvíli většího štěstí! I ten potlesk vestoje byl tak nějak samozřejmý a nenuceně zasloužený.

To bylo všechno, co jsem chtěl říct. Teď už je to na vás, vážení čtenáři. Jestli si budete chtít zpestřit a opentlit vaše životy něčím milým, legračním a přitom nápaditým, tohle představení to s největší pravděpodobností dokáže. Protože ten, kdo se řehce, mračit se nechce, ten umí lehce s životem se prát...!

URL | <https://www.ostravan.cz/77155/vyveste-fangle-v-divadle-12-skladaji-krasnou-a-uprimnou-poctu-suchemu-a-slitrovi/>

« zpět na začátek